

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn,

REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13, Meerkkerk. Telefoon 01837-1357

ADMINISTRATIE:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, telef. 01720-73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

Vrede zij ulieden

Johannes 20 : 19 1. ged.

Met deze woorden begroet de Opgestane Levensvorst Zijn discipelen. Het is op de avond van de eerste Paasdag. Zij zitten in de zaal achter gesloten deuren, vanwege de vreze der Joden. Zij zitten vol onvrede en onrust. Ze hebben een nadeloos verdriet. Zij zijn hun Heere kwijt! O, die vreselijke Goede Vrijdagavond. O, dat verschrikkelijke kruis. Daar heeft hun geloof schipbreuk geleden. Daar zijn ze vastgelopen! Ze weten het niet meer. Dat het zó zou aflopen, dat het zou uitlopen op kruis, dood en graf, neen, ze hadden zich dat niet kunnen voorstellen. Ze zijn alles kwijt. Ontroostbaar!

Zeker, er zijn vanmorgen enkele vrouwen geweest, die kwamen vertellen dat hij is opgestaan en hen ontmoet is. Maar dat klinkt in hun oren als ijdel geklap. Zojuist zijn ook de Emmaüs-gangers geweest en ook Petrus. Maar met de ervaringen van anderen kunnen zij het niet doen! „Vrede zij ulieden”. Opeens staat de Paasvorst in hun midden. De gesloten deuren zijn voor Hem geen beletsel. Hier ontmoeten ze Hem, om Wie ze zo bedroefd zijn! Hij groet hen met: „Vrede zij ulieden”. Een heel gewone groet, die dagelijks om de haverklap gebruikt wordt. Maar zoals het in de regel gaat met groeten, door het vele gebruik worden het klanken, holle klanken, versleten uitdrukkingen, waar niemand meer bij nadenkt. Maar als Christus deze groet gebruikt, is het anders. Als Hij iets zegt, zegt Hij ook werkelijk iets. D.w.z. Hij herstelt deze groet in zijn oorspronkelijke betekenis. M.a.w. de inhoud van deze groet maakt Hij tot werkelijkheid!

Vrede! Ach, wie verlangt daar niet naar! Wat wordt er door de groten der aarde niet afgeleid en gevlogen om vrede tussen de volkeren te bewerkstelligen, maar in plaats daarvan is er steeds weer oorlogsdreiging. En hoe is het in het persoonlijke leven? De vredesvlag wappert niet boven ons levensschip! Ons leven is vol van onrust en onvrede. En dat is ook geen wonder. Sinds wij in het paradijs de band met God door onze zonde hebben doorsneden, en daarmee God de oorlog hebben verklaard en ook onze naaste, want dat houdt onze val in Adam toch in, is er nergens op aarde vrede te zoeken of te vinden! De goddelozen hebben geen vrede, zegt Jesaja. En goddelozen dat zijn wij allemaal. Goddeloos, dat is „loos”, d.w.z. zonder God. Ons leven is als een loze dop. Het geeft geen inhoud meer en totaal geen waarde. De goddelozen zegt Jesaja verder, zijn als een voortgedreven zee. Op het strand ziet u de golven af- en aanrollen. Steeds is de zee in beweging. Aldoor onrustig. En wat wordt er niet aangespoeld op het strand? Allerlei modder en vuil. Treffend beeld van ons verdorven hart! De oorzaak van de onrust van de mens, is de zonde. En daarom zal de mens nooit rust krijgen, tenzij de Heere er aan te pas komt!

„De straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem”. „Hij is onze vrede”. Tijdens Zijn omwandeling op aarde heeft Hij geen seconde vrede gekend! Hij werd voortgejaagd gelijk een veldhoen op de bergen. De vogels en de dieren waren beter af dan Hij, want zij hadden nog een nest en

een hol, maar Hij had niets waarop Hij Zijn hoofd kon neerleggen. Maar nu heeft Hij lijden en dood achter Zich. Hij toont Zijn discipelen Zijn littekenen en wonden. Hij is dood geweest en zie Hij leeft! En nu heeft in de eerste plaats Hijzelf vrede. Nu begint Zijn verhoging en verheerlijking! En weet u wat nu het wonder is? Dat Hij deze vrede niet alleen houdt voor Zichzelf, maar dat Hij zo graag Zijn Kerk die vrede wil schenken. Hij wil hen daar ook in doen delen. Daarom zoekt Hij Zijn discipelen, Die geen enkele kant meer uitkunnen en totaal zijn vastgelopen bij het Kruis, op. „Vrede, zij ulieden”. Op hetzelfde ogenblik komt die vrede in hun hart. Het is een machtswoord! Nu wordt het Pasen in hun leven. Nu gaan ze Goede Vrijdag verstaan! Pasen houdt verband met Goede Vrijdag! Nu zeggen ze niet meer: dat vreselijke Kruis, maar: dat gezegende Kruis!

Wat zien we in dit alles dat de Heere altijd weer de eerste moet zijn. O, die opzoekende liefde van Hem! Hij doet een vrede in het hart dalen, die als verstand te boven gaat. Vrede, d.w.z. geen afwezigheid van oorlog, zoals zovelen denken, maar gaafheid, geheelheid, volkomen harmonie. Elke herinnering aan de zonde verdwenen. Je ziet er niets meer van!

Kent u iets van deze vrede? O, zegt u, mocht dat eens waar zijn. Daar zie ik naar uit, maar ach, zou het nog wel ooit eens pasen worden in mijn leven? Vanwege mijn zonden is er zo'n brede kloof tussen mij en de Heere. Bovendien stapelen de zonden zich dagelijks op in mijn leven! Oh, in u kan het niet. Kan het nooit. Maar wel in Hem! Hij is de Vredesvorst! En zoals Hij toen Zijn Kerk opzocht, zo doet Hij nu nog! Hij is een verrassend God!

Vandaag zijn er velen, die de mond vol hebben over vrede, maar nog nooit ontdekt zijn aan zichzelf! Zij weten niet waar ze het over hebben! Zij helen de breuk op het lichtst!

Zij bedriegen zich voor de eeuwigheid. U hebt nog nooit in het stof der verootmoediging leren buigen voor deze Paaskoning? Als u zo door gaat, zult u toch eenmaal voor Hem moeten buigen! Tegen wil en dank! In de grote dag des gerichts! Bid of Hij u aan deze zijde van het graf gewillig maakt voor Hem te buigen en alle wapenen van verzet neer te leggen aan Zijn gezegende Middelaarsvoeten!

Hier op aarde wordt vrede telkens weer verstoord. Vanwege het inwonend verderf! Straks zal het eeuwig vrede zijn zonder onderbreking! „Vrede zij ulieden”. Dan is het voor eeuwig Paasfeest! Ook voor u?

Noordeloos.

P. Beekhuis.

ONZE ELFDE ONTMOETINGSDAG

2

De pauze was dus aangebroken. Voor vele bezoekers is dit een van de hoogtepunten van onze ontmoetingsdagen. Men luistert graag naar wat gesproken wordt, maar men zou toch niet graag de pauze willen missen. Men wil elkaar ontmoeten en daarmee is veel gezegd.

We willen dit niet gaan idealiseren, alsof nu alle bezoekers verlangen naar geestelijke contacten. Er zijn er, die het fijn vinden om tijdens de pauze de stad in te gaan en hier en daar te gaan kijken of ergens in de stad een consumptie te gebruiken en brood te eten. Er zijn er, die graag

VAN DE ADMINISTRATIE

De 1ste Ontmoetingsdag in 1976 is weer een bijzondere dag geweest. De grote opkomst, ca. 1200 personen, bewijst wel de grote behoefte die er is om 2 x in het jaar als vrienden en vriendinnen van „Bewaar het Pand” samen te komen. Ds. Blom zorgt er steeds voor, dat er een uitgebreid verslag over in ons blad te lezen is. Uit de vele reacties die wij ontvingen blijkt zo duidelijk, dat de Heere ons deze dagen in Zijn gunst wil schenken. Voor de adm. is het ook weer steeds bemoedigend, om de uitgave van „Bewaar het Pand” voort te zetten. De offervaardigheid was weer groot. De totale opbrengst was f 10.765,45 (w.o. 1 gift van f 1000,-), waarbij nog komen enkele giften van hen die de Ontmoetingsdag niet konden bijwonen. Via oudkoster v. Heteren f 50,-, via Ds. v. d. Ent f 50,- en door mij ontvangen van d. B. te D. H. f 15,- en G. V. te A. f 100,-, te samen f 10.980,45. Hartelijk dank voor deze offervaardigheid. Ook verblijdt het ons thans te kunnen vermelden, dat 18 nieuwe abonnees konden worden genoteerd, waarvan 6 via Fr. Post te Urk, en 4 via Ds. v. d. Ent. Deze namen meenden wij te moeten noemen, daar zij in het verleden al vele nieuwe abonnees doorgaven. Wie volgt hun voorbeeld na? Wij zien weer belangstellend uit.

Adm.: „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn. Giro 70.43.50.

N.B. Ontvangen voor de arbeid van Ds. den Butter f 100,- van B. H. te B.

v. d. L.

een wandeling langs de rivier maken. Voor mensen, die van water houden levert de rivier altijd weer een boeiend schouwspel. Vele mensen gaan met Sliedrechtaren mee om de banden die vroeger al gelegd zijn te versterken. Het doet goed te bemerken, dat er steeds meer contacten gelegd worden. Ook tussen hen, die in de kerk en het bijgebouw achterblijven. Daar is gelegenheid genoeg om de maaltijd te gebruiken en rustig met elkaar te praten. Vrienden zoeken elkaar op en vriendschapsbanden worden gelegd. Er was een mooie boekenstand met een grote voorraad degelijke lectuur. Er waren vele kooplustigen. Dat kwam ook de zending ten goede.

We hebben zelf ook verschillende bezoekers gesproken. We denken b.v. aan mogelijk wel de oudste bezoeker, al 87 jaar oud, die met zijn echtgenote aanwezig was. Aan mensen uit het hoge noorden, die we elke keer weer op onze samenkomsten kunnen vinden. Aan jonge mensen en ouderen, die een handdruk gaven of uit de volheid van het hart spraken over de genade des Heeren in hun leven verheerlijkt. Kortom uit alles bleek, dat er een grote eensgezindheid en overeenstemming bestond.

Zo gaat de pauze spoedig voorbij. Tegen de tijd van de aanvang van de middagsamenkomst werden de plaatsen in de kerk weer bezet. Er waren 's middags meer bezoekers dan 's morgens, een verschijnsel, dat we al meer hebben kunnen opmerken en dat zich ook bij andere grote vergaderingen voordoet. Er zijn er die niet een hele dag komen, maar die toch graag nog een gedeelte daarvan willen meemaken.

Ds. R. Kok van Nijkerk beklom de kansel. Het is hem niet aan te zien, dat hij al 85 jaar oud is en daarmee ook een van de oudste bezoekers. Te meer spreekt dit, omdat hij nog actief aan onze ontmoetingsdagen deelneemt. Deze keer zou hij de middagsamenkomst openen. Hij liet zingen Ps. 130 : 2, las Johannes 8 : 1-11 en ging voor in gebed. Daarna sprak hij over: De rechtvaardige en barmhartige Jezus. Men heeft dat al in 't vorige nummer van ons blad kunnen lezen. We zongen Ps. 130 : 3 en 4.

Ds. G. Bouw van Scheveningen was de spreker voor deze middag. Hij las Mattheus 22 : 1-14 en

van de Dordtse leerregels hoofdstuk I de paragrafen 3 en 12 en sprak toen over: Velen geroepen maar weinigen uitverkoren. We behoeven daar niets over te zeggen. De spreker maakte zelf een samenvatting van zijn rede, die u elders in dit nummer kunt vinden. Daardoor kan men het gesprokene nog eens nalezen en lezers, die niet in Sliedrecht geweest zijn, kunnen er alsnog kennis van nemen.

We zongen Ps. 89 : 7 en 8 en intussen werd er ge-collecteerd. Het juiste bedrag van de collecten en de rond de ontmoetingsdag ingekomen giften zal onze administrateur wel vertellen.

Ds. M. Vlietstra, toen nog te Werkendam, maar inmiddels bij de verschijning van dit blad verbonden aan de gemeente van Bunschoten, las Psalm 20 : 8 en sprak een slotwoord. De samenvatting kunt u in dit nummer vinden. De spreker ging voor in dankgebed. We zongen Ps. 18 : 9 en 10. Ds. Vlietstra eindigde met de laatste bede van de Avondzang: O, Vader, dat Uw liefd' ons blijf'.

En hiermee waren we weer aan het einde gekomen van deze ontmoetingsdag. Velen waren spoedig vertrokken. Ze moesten nog een reis naar huis maken. Anderen bleven nog wat napraten. Maar na verloop van tijd waren allen huns weegs gegaan.

We willen eindigen met het begin van het eerste gedeelte van dit verslag: De Heere heeft ons weer een goede dag gegeven. Dat mogen we wel herhalen. **Het zag er met de weersgesteldheid niet gunstig uit.** Het was de voorgaande dagen id en guur en het leek er veel op of het een dag van regen en storm zou worden. Maar is erg meegevallen. Dat is vele bezoekers opgevallen. Dat konden we opmaken uit de opmerkingen die gemaakt werden.

En wat de dag zelf betreft, hebben we stof tot dankbaarheid. Het is nooit tevoren te bezien wat de dag zal brengen. Zullen er veel of weinig mensen komen? Zullen de woorden die gesproken worden ingang tot het hart vinden? Zal de sfeer zijn zoals die wezen moet? Deze en dergelijke vragen komen tevoren op. Maar alle vrees is beschaamd. De Heere heeft het wel gemaakt. Nu we al jaren lang deze ontmoetingsdagen houden kunnen we wel vaststellen, dat ze in een dringende behoefte in ons kerkelijk leven voorzien. Er zijn veel mensen, die in hun eigen omgeving niet kunnen opgaan zoals ze dat graag zouden willen. Voor hen zijn zulke dagen oases. We kunnen opmerken, dat er een vaste kern van bezoekers is, die uit het hele land komen. We kunnen ook opmerken, dat altijd weer vele jeugdigen op deze dagen komen. Dat stemt tot blijdschap. De geestelijke zegen is niet te meten en niet te wegen. Maar dit staat wel vast, dat de woorden ingang gevonden hebben in de harten van hen, die amen mochten zeggen op wat gesproken werd.

We zien weer uit naar de volgende ontmoetingsdag, die D.V. zal worden gehouden te Kampen, evenals vorig jaar, weer in het kerkgebouw van de Gereformeerde Gemeente, dat daarvoor uitnemend geschikt is en opnieuw welwillend werd afgestaan. Tekent allen de datum op D.V. ZATERDAG 28 AUGUSTUS A.S. Nadere mededelingen hieromtrent volgen later.

B.

KORTE SAMENVATTING TOESPRAAK ONTMOETINGS-DAG SLIEDRECHT

„VELEN GEROEPEN MAAR WEINIGEN UITVERKOREN”

(Matth. 22 : 14 en Dordtse Leerr. I, 3 en 12). Hoe komt het dat er van het vele, goede Evangeliezaad uiteindelijk toch maar zo'n klein gedeelte in een goede, weltoebereide aarde valt? Hoe komt het tendiepste dat velen die toch ernstig en dringend en welgemeend geroepen worden uiteindelijk toch niet komen tot het ware geloof in de Heere Jezus Christus? U voelt: daar zit tendiepste inderdaad ook altijd weer het mysterie van de verkiezing achter. Velen zijn geroepen maar weinigen uitverkoren.....

Allen die onder het Evangelie leven worden ernstig en welgemeend geroepen. Geroepen zelfs ook met bevel van geloof en bekering. De Heere biedt het heil van Zijn genade in Christus aan allen die onder het Evangelie leven zonder onderscheid dringend en welgemeend aan, met de nodiging en het bevel erbij: „Komt tot de Bruiloft....”. Ja, en toch zijn er van die vele geroepen **verhoudingsgewijs** (want op zichzelf ge-

nomen zal het toch ook nog weer een schare zijn die niemand tellen kan!) uiteindelijk toch maar weinigen uitverkoren. In verhouding tot het grote aantal geroepen is Gods Kerk toch altijd maar een klein kuddeke....

Tóch mogen we ons daarmee zonder meer van de verkiezing niet af maken. En nog minder achter die verkiezing wegkruipen als een dekmantel voor ons ongelooft en voor onze onbekeerlijkheid. Immers: wij hebben allereerst met die dringende en welgemeende roeping te doen! „De verborgen dingen zijn voor de Heere, onze God, maar de geopenbaarde zijn voor ons en onze kinderen”. Vanuit het volbrachte werk van Christus (álle dingen zijn gereed!) biedt God ons allen Zijn genadeheil zelfs zó dringend en welgemeend aan, dat we voor de volle 100% nu zelfs alleen nog maar door onze eigen schuld kunnen verloren gaan, óók al is het dan niet minder ook voor de volle 100% enkel genáde als er één van ons voor eeuwig zálíg wordt....

De verkiezing is er. Gelukkig wel, want dáárom alleen kunnen er nog mensen zalig worden. Als er geen verkiezing was, maar de zaligheid hing af van de keuze, de vrije wil, de beslissing van de mens zélf, er zou nooit in der eeuwigheid ook maar éne zondaar zalig worden, want we willen van nature geen van allen. Gods volk wordt zalig, niet omdat zij dat zélf toch zo graag gewild hebben, neen, maar omdat de HEERE dat reeds van eeuwigheid af heeft gewild. „'k Roem in vrije gunst alleen”. Daar zal de Kerk straks ééuwig in eindigen, ja, maar daar begint het hier niét mee! Het eerste wat God een zondaar leert is niet dat hij verkóren is maar dat hij verlóren ligt.... En dat t.g.o. een róépnde God, Die mij altijd alleen nog maar goed gedaan heeft, Die van Zijn récht geen afstand doen kan en Die mij uit enkel genade tóch nog roept tot het heil en de zaligheid in Christus.

Zie ook maar die prachtige gelijkenis van het koninklijke Bruiloftsmaal in Matth. 22: die koning zond zijn dienstknechten uit met de boodschap „Komt tot de Bruiloft”, maar de genodigden wilden niet komen en pas aan het éind van die gelijkenis wordt dan als uiteindelijk „verklaring over de verkiezing gesproken.

Voor ons is de eerste vraag: Hoe sta ik tegenover de róépnde God? Of om het met een ander woord der Schrift te zeggen: „Wat dunkt u van de Christus?”

En over de verkiezing valt dan naar het vrijmachtige welbehagen Gods achteraf pas licht uit de vruchten en daarom in de weg ook van de oefeningen van het ware, zaligmakende geloof. Immers ook wat betreft de verkiezing wordt de boom aan de vruchten gekend. Ik denk in dit verband aan Joh. 6 : 37: „Al wat Mij de Vader geeft zal tot Mij komen”. Voelt u: de gegevenen des Vaders, de uitverkorenen kómen dus beslist in hun leven tot Christus. Weet u hóe? Hóe een uitverkoren zondaar (die dan zelf echt nog niet weet dat hij uitverkoren is) in de tijd tot Christus komt? Wel, langs een weg ook van gebed en tranen, wenend over zijn schuld en smekend om genade. Denk maar aan Jer. 31. „Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde, daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid”, ja, maar dan ook verdcrop in vers 9: „Zij zullen komen met geweene en met smekingen zal Ik hen voeren”. Dan wordt Ps. 32 echt ook beleefd: „Dies zal tot U een ieder van de vromen, In vindenstijd met ootmoed smékend komen....”

Schoon is in dit verband ook wat we lezen in de Dordtse Leerregels I, 12: „Van deze hun eeuwige en onveranderlijke verkiezing ter zaligheid worden de uitverkorenen te zijner tijd, hoewel bij onderscheiden trappen en met ongelijke mate verzekerd; niet als zij de verborgenheden en diepten Gods curieuselijk doorzoeken, maar als zij de onfeilbare vruchten der verkiezing in het Woord van God aangewezen (als daar zijn: het waar geloof in Christus, kinderlijke vreeze Gods, droefheid die naar God is over de zonde, honger en dorst naar de gerechtigheid, enz.), in zichzelf met een geestelijke blijdschap en heilige vermaking waarnemen”.

Tenslotte zou ik hier ook nog willen wijzen op 2 Petr. 1 : 10: „Daarom, broeders, benaarstigt u om uw roeping en verkiezing vast te maken”. Ook daar weer éérst roeping en dán pas verkiezing, terwijl daar in het voorgaande dan toch ook zo veelzeggend gewezen wordt op de vruchten van het ware geloof ook in een tére, godzálige lévenswandel: „En gij tot hetzelfde ook alle

naarstigheid toebrenkende voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis”, enz. „Want zo deze dingen bij u zijn en in u overvloedig zijn, zij zullen u niet ledig noch onvruchtbaar laten in de kennis van onze Heere Jezus Christus”.

De verkiezing mag en moet gepredikt worden, neen, niet als een dekmantel voor de onbekeerden, maar „ter ere van Gods heilige Naam en tot een levendige troost van Zijn volk”. (D.L., I, 14). Dan is de verkiezing zelfs het hárt van de Kerk en een stuk ook vol heerlijke troost zowel óp als ónder de kansel. Immers: hóevelen er dan ook niét tot bekering komen de gegevenen des Vaders komen tóch, daar zal de Heere Zélf voor zorgen, ja, en in die verkiezende liefde ligt de zaligheid van al de Zijnen, ondanks alle aanvechtingen en bestrijding, dan uiteindelijk toch ook voor eeuwig onveranderlijk vast. De HEERE kan en wil van Zijn eigen werk toch nooit meer af!

Is zo die verkiezing nu ook voor óns reeds een rijke troost geworden? Of kruipen we er heimelijk toch nog liever achter weg?

„En hij verstomde”, staat er in de genoemde gelijkenis van die man zonder bruilofskleed. Ook wij zullen straks niet één woord ter verontschuldiging en verdediging kunnen inbrengen als we op zo'n grote zaligheid geen acht geven als ook óns nog steeds gepredikt wordt. Ook niet dat we niet uitverkoren zijn.... De genoden wilden niet komen. „Gij hebt niet gewild”. En we zien dat ze niet hebben kunnen ingaan vanwege hun óngelooft!

De nodiging gaat nú nog uit. „Alle dingen zijn gereed, komt tot de Bruiloft”. Welnu: wat dunkt ú van de Christus? De Heere is reeds in de eeuwigheid met de verkiezing begónnen. Gods kinderen zullen er straks met heel die grote schare die niemand tellen kan aan dat grote Avondmaal van de Bruiloft des Lams ook eeuwig in éindigen! U óók?

„Gij toch, Gij zijt hun roem, de kracht hunne

Uw vrije gunst alleen wordt d'ere toegebracht;
Wij steken 't hoofd omhoog en zullen d'eerkroon dragen,
Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen”.

Scheveningen

G. Bouw

SLOTWOORD ONTMOETINGS-DAG

Dezen vermelden van wagens, en die van paarden, maar wij zullen vermelden van de Naam des Heeren, onzes Gods!

Psalm 20 : 8.

Wat een wonderlijke tegenstelling vinden wij in dit vers. Paarden en wagens (strijdwagens) worden hier gesteld tegenover.... een naam! Deze psalm is volgens het opschrift een gebed voor de koning als hij optrekt in de strijd. En nu beroemen de vijanden van Israël zich op paarden en wagens. Daarin ligt hun kracht, hun sterkte. Daarop steunt hun vertrouwen. Paarden en wagens moeten hun de overwinning bezorgen. Maar Israël, het volk van God heeft in de strijd alleen maar een Naam. De vijand pocht op zijn militaire macht, op zijn strategisch inzicht. Maar Israël beroemt zich op de naam van de Heere, zijn God!

En als we nu de wereldgeschiedenis nagaan, dan blijkt, dat alle rijken der aarde met hun paarden en strijdwagens voorbijgaan, maar dat de kerk, het volk, dat niets heeft dan een Naam, blijft bestaan! Want die Naam des Heeren is pas waarlijk een krachtbron, een oneindige krachtbron. Want die Naam des Heeren is God-zelf, zoals Hij Zich aan Zijn volk heeft geopenbaard, zoals Hij Zich met de volheid van Zijn heil tot hun beschikking stelt. Die Naam des Heeren, de Naam van Jehova is een sterke toren. Die Naam des Heeren is uitgeschreven, is in al haar heerlijkheid geopenbaard in de Heere Jezus Christus, in de Koning Israëls! In Hem, die de pers alleen gestreden, die de strijd alleen gestreden heeft, maar die dan ook als de levende Paaskoning alle vijanden van God en Zijn volk, alle doodsmachten heeft verslonden tot overwinning. En nu mag Zijn volk door het geloof ingaan tot Zijn overwinning. Dit is de overwinning die de wereld overwint, namelijk ons geloof. Schuilend in die Naam des Heeren, levend uit die Naam, Kracht puttend uit die eeuwige Krachtbron, mag Gods kerk zeker zijn van de overwinning. Wij

hebben dan altijd goede moed!

Dezen vermelden van wagens, en die van paarden, maar wij zullen vermelden van de Naam des Heeren, onzes Gods!

Maar wij! Wij? U en ik? Het komt aan op de persoonlijke beleving! En nee, het is geen vanzelfsheid dat wij vermelden van die Naam des Heeren. Integendeel. Het vertrouwen op wagens en paarden zit ons in het bloed. Ons verdorven bestaan let op getallen, bouwt op de wagens van eigen gerechtigheid, rijdt op de paarden van eigen wijsheid, van eigen vroomheid, van eigen hoogheid. Van nature strijden we met vleselijke wapenen. Beste vrienden, wij mogen met dankbaarheid op deze dag terugzien. God gaf veel goeds. Wij gaan weer van hier. Ieder onze weg. Wij worden geroepen tot de strijd, om te bewaren het pand, dat God Zijn kerk heeft toegetrouwd, in Zijn Woord, in de leer die naar de godzaligheid is, in het evangelie van vrije genade, maar in tere afhankelijkheid en in kinderlijk vertrouwen op die Naam des Heeren, op Sions gezalfde Koning. Zalig wanneer we door almachtige genade voor het eerst en steeds meer mogen worden afgebracht van alle eigen kennen en kunnen, om stervende aan alle verwachting van het vlees alleen die Naam over te houden. Dezen vermelden van wagens, en die van paarden, maar wij zullen vermelden van de Naam des Heeren, onzes Gods.

Ps. 18 : 9, 10.

Vlietstra.

HET EVANGELIE VAN CHRISTUS

47

Waarschuwend en onderwijzend heeft het Woord des Geestes tot ons gesproken bij monde van de apostel Paulus, opdat het wandelen door de Geest gezocht zou worden in de beleving van een kinderlijke afhankelijkheid. En dan gaat het om de kern der zaak en dat is in de bediening van de Geest des Heeren.

Het leven dat de Geest verwekt in het hart, bij het deelachtig worden van het beginsel der genade, daar Hij de wet der liefde schrijft in het hart, begeert voor de Heere te leven. Hij is het waardig gediend, geliefd en gevreesd te worden. Ge mocht komen tot het kennen van Christus in Zijn algenoegzame offerande als geschenk van de Vader. En zo bekwam uw hart vrijmoedigheid Hem aan te nemen tot verzoening door voldoening. Het was door de Geest dat ge daarin de liefde des Vaders mocht smaken, om het licht van Zijn vriendelijk aangezicht te aanschouwen. En van die heerlijke zaken waren de Galaten geen vreemdelingen.

En nu wijst de apostel de oorzaak aan van de verwarring en de verachtering in de gemeenten. Want daardoor zijn zij verzwakt in het geloof, zodat zij het niet meer staande kunnen houden tegenover de stroom van een wettische godsdienst.

Het wandelen door de Geest om steeds dieper geleid te mogen worden in de verborgenheid des heils ontbrak. En dat had meer biddende gezocht moeten worden om te worstelen in de liefde. Want in de liefde van Christus is de kracht en wasdom des geloofs.

In de Naam des Heeren sprak de apostel: „En ik zeg: Wandelt door de Geest.” Het werk des Geestes dat in hun harten verheerlijkt was, mocht niet geloochend worden. Daarin werden zij door Paulus vastgehouden. En dat zolang het enigszins mogelijk was, want soms moest hij zuchten: „Ik ben in twijfel over u”. Maar daarvan wordt hier niet gesproken. Dat liet de Geest des Heeren hem niet toe.

Vandaar de ernstige oproep: „Wandel door de Geest.” Het moet gaan door de Geest om het doel des Heeren te beogen. Te mogen leven tot eer van Zijn Naam. Te zoeken de vreze des Heeren en dat is het beginsel der wijsheid. „Allen die ze doen, hebben goed verstand; Zijn lof bestaat tot in eeuwigheid”. En dat hebben wij nodig in het wandelen door de Geest. Hij heeft u geformeerd om Zijn lof te vertellen in het verkondigen van Zijn deugden.

„Wandelt door de Geest en volbrengt de begeerlijkheid des vleses niet.” De begeerlijkheid des vleses is met de komst van het werk des Geestes in het hart niet weggenomen. En dat hebben wij ter harte te nemen. Een begenadigd mens in de Geliefde, is niet beter dan degenen die het werk der genade nog missen in hun hart en leven. De onzalige fontein van verdorvenheid is in ons tot de laatste snik toe. Wij hebben van daaruit van dag tot dag te maken met Satan, zonde en ongelooft. Laat ons daarmee rekening houden, op-

dat we er ons biddende tegen zouden wapenen in de Naam des Heeren.

„Want het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees.” Al wat het vlees begeert en dat betreft ook een vleselijke godsdienst, staat tegenover de Geest. De valse apostelen hadden een vleselijke godsdienst in de gemeenten gebracht met het bloed der besnijdenis op de voorgrond te stellen, waarmee het midde-laarsbloed van Christus werd weggedrukt. En al doen wij niet meer aan het invoeren van het bloed der besnijdenis, dan kunnen wij de besnijdenis des harten, waarvan Paulus spreekt in Romeinen 2 nog wel op de achtergrond schuiven, zodat de inlijving in Christus door de Geest weinig of niet gezocht wordt. Want in het nieuwe leven, de besnijdenis des harten, is het werk van de Geest. En dat moet altijd op de voorgrond staan.

Kennen wij vanuit ons innerlijk leven het staan van het vlees tegenover de Geest en van de Geest tegenover het vlees. Een strijd waarin wij van dag tot dag de dierbare werkingen van de Geest nodig hebben om niet onder te gaan in het vlees.

En deze strijd is onderscheiden van de strijd die er is omtrent de consciëntie in de zonde. Want daarin kan de Geest nog gemist worden. Want dat geldt wel het laten van de zonde, maar niet het haten van de zonde. En dat laatste is wel doorslaggevend, terwijl men met het eerste nog niet is onder de bearbeiding van de Geest door de vernieuwing des gemoeds.

Daar is vanuit het nieuwe leven der genade een diepgaand verantwoordelijkheidsbesef tegenover de oude mens. Want dat hij zo verdorven is vloeit immers voort uit onze moedwillige ongehoorzaamheid. En daarvan is de verlossing in het graf van de Heere Jezus, door zijn heiligende kracht. Maar hier wordt ge door de Geest gesterkt tegenover die van het vlees, Al kunt ge hier nog niet leven zoals ge wilt en dat is volmaakt, zonder zonde en tot eer van de Heere. Maar in al het verdriet over uw verdorven bestaan, geeft de Schrift toch nog goede moed: „Vertrouwende ditzelve, dat Hij die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op de dag van Jezus Christus.”

Maar nu weet de vijand tot schade van het nieuwe leven der genade, gebruik te maken van onze onwetendheid en nalatigheid. Want het komen onder de wet als wet van het werkverbond, door de onderhouding van een wettische godsdienst, werkt de zonde in de hand. En dat geeft geen kracht tot het goede, het maakt ons zelfs krachteloos tegenover het kwade, zodat we ons daarmee kwamen te onttrekken aan de leiding van de Geest. En Hij toch had het hart geleid vanuit de slavernij der zonde, daar het was onder de wet, door de wet van Christus te schrijven in het hart. Want Hij heeft de wet van het werkverbond verheerlijkt om het hart vermaak te geven in de wet der liefde, en dat is de wet van Christus. En zo is Zijn wet de wet des Geestes. Het was toch de behoefte van het hart, toen ge waart in het geloof, dat door de liefde werkt, door de Geest geleid te worden in het rechte spoor van Zijn Woord. Hij maakte toen uw gang en treden vast in Zijn Getuigenis. En daarin mocht uw hart het getuigenis van de Geest ontvangen. Zodat al uw vermakeningen waren in het Woord om de wet des Heeren te betrachten. En dat alleen doet het hart tot roem van Gods genade sterk staan in de Heere tegenover de werken des vleses, om te volharden in het doen van de wil des Heeren.

Dan is u niet onder de wet der zonde, die is in de kracht der zonde, om de boze lusten des vleses aan te zetten tot het kwade. En dat geeft het hart steeds meer vermaak in de wet Gods als wet van Christus.

Maar desniettemin zijn wij, en bedenkt dat wel, in ons verdorven bestaan onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad, en dat blijft zo. Doch zijnde in Christus Jezus om te wandelen naar Zijn Geest, is er voor u geen verdoemenis. Want in Hem zijt ge volmaakt. Wordt het daarentegen een heulen met de oude mens in de begeerte des vleses, dan zal de Heere ons niet sparen in Zijn kastijdende liefde, zodat we dan door Zijn roede getroffen zullen worden tot bekering. Galaten 5: 16 - 18.

R. Kok.

DE HEIDELBERGSE CATECHISMUS

1.

In een aantal artikelen willen we iets zeggen van het ontstaan, de geschiedenis, de waarde en

de betekenis van de Heidelbergse Catechismus. We menen dat dit geen overbodige zaak is. Immers in onze tijd constateren we een zich distantiëren van het verleden of een onjuiste belichting van het verleden. We horen stemmen die ons verkondigen, dat we ons niet meer teveel moeten verdiepen in wat eeuwen geleden heeft plaats gegrepen of geschreven is. We moeten ons richten op 't heden. Op de vragen, die vandaag op ons aankomen. We moeten ons verdiepen in de problemen, die er vandaag zijn. En op die problemen geeft de Heidelbergse Catechismus geen antwoord en op de hedendaagse problemen attendeert het leerboek niet. Vandaar dat dit leerboek een verouderd boek is. Het voldoet niet meer aan de eisen van onze tijd. Zodoende is de catechismusprediking op retour. Dat er geen overwegende behoefte meer voor bestaat, zo zegt men, laat de praktijk ook zien. Een dienst, waarin de catechismus aan de orde komt, wordt niet meer zo bezocht.

Deze dienst doet 't niet meer. We zeggen het niet met verheven borst, maar vanuit de praktijk kan 't toch, Gode zij dank, gezegd worden, dat op verschillende plaatsen deze diensten het nog wel doen. Op verschillende plaatsen is er weinig verschil te merken tussen de morgen- en de middagdienst. Er is in verschillende gemeenten nog interesse voor en behoefte aan deze prediking en dat niet alleen bij ouderen, maar ook bij jongeren. We geloven dat de oorzaak van het tanen de kerkbezoek niet ligt in de catechismus, maar in de veranderende prediking. Waar het bevindelijke element in de prediking gaat wijken of vervlakt, wordt een teruggang van het kerkbezoek geconstateerd. Men wil nu dit bezoek trachten te stimuleren door allerlei vernieuwingen, maar het lukt niet. Dat men daarvoor blind is, bewijst de praktijk. Men komt niet van het pad van de vernieuwingen terug, maar men wil daarop voortgaan. De praktijk uit het verleden heeft dat al jaren bewezen, dat niet allerei vernieuwingen het doen, maar, onder Gods zegen, de kracht van een Schriftuurlijke-bevindelijke prediking. Die prediking, die ook doorklinkt in de behandeling van de Catechismus. Men gevoelt zich door de catechismus ook te gebonden. Van deze ketting wil men loskomen. Hierin blijkt duidelijk, dat men niet kent de hartelijke verbondenheid aan het Woord van God. Wie zich aan het Woord Gods verbonden weet, kan en wil de catechismus niet missen. Want wat in de catechismus is vastgelegd, is opgediept uit het Woord van God. De beleving van dat Woord. Zodat we de catechismus niet slechts een leerstellig, maar ook een diep-geestelijk boek kunnen noemen.

Ursinus, één van de opstellers, schrijft in de voorrede van zijn verklaring: „De catechismus is een korte, klare en aan het begrip der eenvoudigen toegepaste uitlegging en mededeling van de beginselen der Christelijke leer, vergaderd uit de Heilige Schrift en gesteld in vragen en antwoorden. Hij is een kort begrip van de gehele profetische en apostolische leer, welke de ongeleerden met levendige stem geleerd en van hen wederom opgeëist zal worden. Het oogmerk dezer leer is onze troost en zaligheid. Onze zaligheid is gelegen in de genieting van het opperste goed. Onze troost is een vast vertrouwen en zekere verwachting des eeuwigen levens, vergezelschap met een aanvankelijke genieting er van. Het opperste Goed is, hetwelk wie het bezit, die is zalig en wie het ontheeft, ongelukkig en ellendig. Nu welke en hoedanig deze enige en levende troost zij, wordt uitgelegd in het eerste antwoord van de catechismus”.

De zaken, die dus in de catechismus aan de orde komen zijn geen verouderde, maar zijn zaken waaraan we kennis moeten hebben. Tot ons eigen geestelijk welzijn. De catechismus heeft 'n boodschap voor ons hart en leven Ook een boodschap voor onze tijd. Wie met aandacht de catechismus bestudeert, bemerkt dat hij zijn waarde niet heeft verloren. Hij is hoogst actueel. Ja, juist in onze tijd, waarin de dwalingen zich zeer krachtig doen gelden en de geest van de mensen meer dan voorheen vatbaar is voor wat tegen de gezonde leer der Schrift ingaat, is de Catechismusprediking juist zo nodig als brood. Want die prediking geeft het helder inzicht in wat de kerk moet leren omtrent de Schriftuurlijke waarheid. Laten we allen het woord, wat Kohlbrugge op zijn sterfbed heeft gesproken, ter harte nemen en in de praktijk bevestigen: „De Heidelberger, de eenvoudige Heidelberger, houdt daaraan vast, kinderen!” M. C. Tanis

NA TIEN JAREN 2

Wat nu? Dit was een ernstige vraag. Dat besef-ten alle aanwezigen. Men gevoelde ook, dat het een ernstige zaak is om een kerkverband te ver- breken. Velen zijn daarin opgegroeid. Velen heb- ben daarin Gods zegen mogen ervaren.

Lang en breed, ernstig en met verantwoordelijk- heidsbesef werd over deze zaak gesproken. Al- gemeen was men van gevoelen, dat het een zaak was, die niet alleen de aanwezigen betrof, maar ook de gemeenten die zij vertegenwoordigden en vele anderen in het gehele land, die nog met ons op dezelfde grondslag staan.

Men was het er tenslotte wel over eens, dat het nu beter was in het kerkverband te blijven, maar er moesten dan wegen gezocht worden om alle gelijkgezinden te bereiken en samen te binden. Er moesten wegen gezocht worden om een dam op te werpen tegen alles wat in strijd met Gods Woord moest worden geacht.

Het resultaat van de besprekingen was, dat be- sloten werd om een tweewekelijks blad uit te geven om daarmee contacten met gelijkgezinden te onderhouden en een invloed ten goede uit te oefenen. Besloten werd D.V. half april 1966 met de uitgave te beginnen. De naam was spoedig gevonden. Op voorstel van Ds. Van Leeuwen werd besloten het blad „Bewaar het Pand” te noemen. De uitgave zou zijn — zo werd het doel later op het blad zelf vermeld — tot bevorder- ing van de handhaving van de oude gerefor- meerde beginselen. Dat is zo door de commissie van redactie geformuleerd.

Ja, er moest een commissie van redactie worden benoemd. Nu, dat gaf niet zo heel veel moeite. Alle aanwezige predikanten werden zonder meer aangewezen. Naast hen kwamen drie ouderlin- gen. Zo was de commissie spoedig gevormd.

Maar nu kwam de vraag naar voren: wie moest de eind-redacteur zijn? Het oog viel als vanzelf- sprekend op een der predikanten, die zijn spo- ren op dit gebied verdiend had. Deze meende evenwel een benoeming niet te kunnen aanvaar- den. We gevoelden algemeen, dat zijn bezwaren gemotiveerd waren en dat het beter was beroep op een ander te doen. Doch op wie? Het was moeilijk een ander te vinden. Alle predikanten waren even druk bezet. Maar tenslotte viel de keus op ons.

We hebben dat toen aanvaard. Niet omdat we ons bekwaam achtten om een blad te redigeren. Integendeel. Redactionele ervaring ontbrak ons geheel en al. En een aangeboren aanleg daar- voor bezaten we evenmin. Het was voor ons niet moeilijk om anderen geschikter te achten. Maar het belang van de zaak ging ons ter harte en daarom durfden we niet te weigeren.

Er moesten heel wat voorbereidingen worden getroffen, maar daarover behoeven we hier niet te spreken. Voor ons was het van belang, dat het blad op de afgesproken tijd zou kunnen ver- schijnen. En dat gebeurde. Het eerste nummer werd verzonden aan ongeveer 10.000 adressen. Door de medewerking van vele kerkeraden en anderen was dit mogelijk.

Hoe zou de ontvangst zijn? Zouden we voldoen- de abonnees kunnen krijgen? Deze en dergelijke vragen hielden de commissie van redactie bezig. Het aanvankelijke resultaat was moedgevend. We kregen al terstond ongeveer 1900 abonnees. Dat was een goed begin. Daarmee konden ech- ter de kosten lang niet worden gedekt. Maar er kwamen al gauw vele giften binnen. En enkele kerkeraden gaven een (toezegging van) een bij- drage om te kunnen beginnen. Enkele malen werd de abonnementsprijs verhoogd. Dat moest wel. Alles werd zoveel duurder. Door de vele giften, die zijn blijven binnenstromen, en door de opbrengst van de collecten op de ontmoetings- dagen, waar de commissie later mee begonnen is, kon de abonnementsprijs tot nu toe tot f 10,- per jaar worden beperkt. Zelfs is het mogelijk gebleken om enige uitbreiding aan het blad te geven. Het aantal abonnees is nog steeds in de stijgende lijn. Thans zijn er ongeveer 3000. En dat ondanks het feit, dat er ons in de loop der jaren velen door de dood zijn ontvallen.

De financiële basis, die eerst zorgen gaf, werd gezond. Dat maakte het voor de commissie van redactie in dit opzicht gemakkelijker. Haar samenstelling onderging al spoedig enige wijziging. Een der ouderlingen was door zijn werkkring niet in de gelegenheid om overdag de vergaderingen van de redactie-commissie bij te wonen. In onderling overleg werd toen een be- roep op Ds. Baan gedaan, die bereidwillig zijn plaats innam en nog jarenlang zijn krachten aan

ons blad heeft gegeven.

Later bleek duidelijk de wenselijkheid om de commissie met een paar leden uit te breiden. De keus viel als vanzelfsprekend op de predikanten Van der Ent en Tanis, die terstond bereid ble- ken in de commissie zitting te nemen. Van Ds. Tanis was er al eerder een artikelen-serie opge- nomen. Ds. Van der Ent werd de aangewezen man geacht om de jeugd aan ons blad te verbind- den. De jeugd zal zeggen: dat was een goede keus! Dat stemt tot blijdschap.

Nu kan men vragen, waarom juist genoemde predikanten werden gevraagd. Deze vraag mag worden gesteld. Het antwoord daarop is heel niet moeilijk.

Al jarenlang was er een kring van vrienden-pre- dikanten geweest, die zo nu en dan bijeenkwa- men. Er werd in de vriendenkring meermalen over de uitgave van een blad gesproken, maar de bezwaren die naar voren kwamen hielden van de uitgave terug. Er werd gedacht aan de uit- gave van een brochure, maar toen het er op aan kwam, werd geen besluit tot uitgave geno- men. Het was allemaal voorbereidende arbeid. Men was er mee bezig en duidelijk kwam uit, dat men een van hart en zin was. Alleen allerlei praktische overwegingen hielden er toen van terug om tot handelingen over te gaan. Tot de- ze vriendenkring behoorden ook genoemde drie predikanten. Begrijpelijk, dat het oog op hen was gevallen.

Door de uitgave van Bewaar het Pand was het tot een daad gekomen. Het was nu van grote betekenis, dat vruchtbaar kon worden samen- gewerkt. Het stemde dus tot blijdschap, dat ge- noemde predikanten deel van onze commissie gingen uitmaken. We kenden elkaar al vele ja- ren.

VRIJE VRUCHTAFDRIJVING ?

Zeer binnenkort zullen enkele voorstellen tot wetswijziging inzake de regeling van de abortus provocatus in de Tweede Kamer worden behan- deld.

De classis 's-Gravenhage hecht er aan om dui- delijk te maken, dat deze zaak haar zeer ter harte gaat. Zij is van mening, dat de Christelijke Kerk een taak heeft om deze behandeling in prediking en gebed te begeleiden. Abortus is de voortijdige beëindiging van een zwangerschap, die de dood van de vrucht tot doel heeft.

De vraag naar de wettigheid bij abortus kan al- leen aan de orde komen, als men staat voor het conflict tussen twee levens. Men moet bereid zijn, indien mogelijk, beide te behouden.

De classis is zich ervan bewust, dat het niet al- leen om abortus gaat. De veranderde opvatting- en ten aanzien daarvan hangen immers samen met een veel wijder om zich heen grijpende ze- delijke en morele verwildering van ons volks- leven.

De classis heeft overwogen om een biddag uit te schrijven in dit speciale geval, daar zij bij art. 66 K.O. sub 1 daartoe door de Generale Synode gerechtigd is. In haar laatste vergadering sprak zij echter uit, dat dit artikel van de Kerkbode hier moeilijk hanteerbaar is.

De zaak is evenwel te belangrijk om die onop- gemerkt voorbij te laten gaan. Daarom besloot de classis om er bij de kerken binnen haar res- sort op aan te dringen om op de zondag vooraf- gaande aan de behandeling van het wetsvoor- stel, deze kwestie en de mensen, die daarover moeten beslissen op te dragen aan God, die machtig is om door zijn Heilige Geest mensen onder Zijn heilige wil te brengen.

De classis dringt erop aan bij de andere Chr. Ge- ref. Kerken haar hierin te volgen. Iedere ge- meente versta haar roeping in dezen.

MELKPOEDER - PROJECT

Terwijl zich door de Europese prijspolitiek lang- zaam maar zeer zeker een melk-poeder-berg- vormt, lijden in grote delen van de wereld men- sen honger en gebrek. Met steun van de Neder- landse overheid heeft Internationale Christelijke Handreiking (ICH) — de hulpverleningorganisa- tie van de ICC — ruim 185 ton magere melk- poeder aangekocht. Inclusief de verscheping naar 18 plaatsen in de Derde wereld, kost deze actie 250.000 gulden. De regering draagt 100.000 gul- den bij.

Om aan de resterende 150.000 guden te komen heeft ICH een folder vervaardigd met het doel deze te verspreiden onder meelevende Nederlan- ders. Iedereen die wil kan een hoeveelheid melk- poeder-folders op het ICC-kantoor aanvragen om ze aan vrienden, bureaus en andere relaties

uit te reiken of op grotere schaal te versprei- den. ICH vertrouwt erop, dat onder Gods zegen ook dit project tot een goed einde zal komen.

De folders zijn verkrijgbaar bij: ICC, Ant- woordnummer 400, Bilthoven (geen postzegel plakken!) Telefoon 030 - 764344.

Natuurlijk kan men ook rechtstreeks een gift in het fonds storten door een bedrag over te ma- ken naar giro: 26 11 00, ICH - De Bilt, „melkpoe- der-actie”.

Gij zijt ons geweest een Toevlucht
van geslacht tot geslacht.

Psalm 90 : 1

In grote verslagenheid geven wij U kennis van het overlijden van onze geliefde en zorgzame man, va- der, opa, schoonzoon, broer en zwager

BASTIAAN VAN DER LEE

op de leeftijd van 67 jaar.

Uit aller naam :

K. VAN DER LEE - POLS

ALPHEN AAN DEN RIJN, 29 april 1976

Hhorbeckestraat 3

De begrafenis heeft plaats gevonden, dinsdag 4 mei j.l. op de Oosterbegraafplaats te Alphen aan den Rijn.

Voor al Uw

- ★ BOEKEN
- ★ BIJBELS en
- ★ PSALMBOEKEN

Beleefd aanbevelend

BOEKHANDEL

VAN LEEUWEN

POSTBUS 39, URK - TELEFOON 05277 - 1783

B.G.G. 05250 - 1531

Het adres voor al uw

GOEDE BOEKEN

lees- en prentenboeken,
bijbels (uitsluitend staten-
vertaling) en psalm boek-
jes is

G. KOOL

Stationssingel 50

Veenendaal

Telefoon 08385 13978

Postbus 177

(Uw bestelling ongefran-
keerd: antwoordnummer
77).

Voor bijbels, boeken en
muziek

Is **LINDENBERG** uniek!

Grote voorraad

Snelle levering

ook van de allernieuwste
uitgaven

**LINDENBERG'S
BOEKHANDEL**

Slaak 4-8 (postbus 4209)

ROTTERDAM 16

Het hotel waar mevrouw
zich „uit” - en mijnheer
zich „thuis” voelt.

HOTEL

DREYEROORD -

OOSTERBEEK

Telefoon 085-333169

„Het voldoet me pri-
ma.”

Mw. v. H. te K.

Tegen praktisch iedere
kwaal leveren wij

**GENEES-
KRACHTIGE
KRUIDEN**

Maandkuur f 10,95

(verzendskosten
inbegrepen)

**Drogisterij
SIKKING**

Barrevoetstraat 5

Haarlem

Tel. 023 - 31 28 82

B.g.g. 32 46 06

Voor een

SERIEUZE

BIJVERDIENSTE

contact opnemen met

M. van Ooijen,

Telefoon 078 - 21153

Stichting Hulpverlening Zuid-Oost Azië

(v/h Comité Hulpverlening Zuid-Viëtnam)

STEUN AAN VLUCHTELINGENKAMPEN IN

THAILAND

● Surin

● Shantaburi

● Noord-Oost Thailand

● Si Khieu

FRANKRIJK

● Parijs

● Saint - Etienne

● Le Havre

● Marseille

Humanitaire hulp voor Vietnamese, Laotiaanse en Cambodjaanse vluchtelingen in de vorm van voed- sel, kleding, dekens, muskietnetten, medicijnen en huisvesting.

★ **NODIG : f 1.100.000,—.**

Hulpverlening gekoppeld aan en/of ter ondersteu- ning van de Evangelieverkondiging aan behoeftige naasten in of uit Zuid-Oost Azië, in gehoorzaamheid aan Gods Woord zoals beleden in de Drie Formulie- ren van Enigheid.

**GIRO 29.14.600 t.n.v. Stichting Comité
Hulpverlening Zuid-Oost Azië, Postb. 1527,
Groningen.**